

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Tik prabudę ryte, dėkojame Dievui už ramią naktelę, kad pramerkėme akeles ir galime matyti, girdėti, judėti. Juk šiandien Šv. Kalėdos – sąmyšis galvoje ir širdyje!

Skubame į šventovę švęsti dieviškojo Kūdikėlio Jėzaus gimimą! Garbė ir šlovė Jam per amžius!

Viešpatie, pripildyk mūsų širdis Šventosios Dvasios meilės! Jeigu žmogus nemyli.., nemyli net mažo gyvūnėlio, tai nemylės ir žmogaus. Meilė negali būti tik kažkam vienam, – “arba ji yra, arba jos nėra”, – sako įžymus advokatas.

Mums dar labai trūksta gailėstingumo. Prašykime Viešpaties, kad mums padėtų turėti gailėstingą širdį.

Malonu, kad esi ne vienas, o aplinkui tiek daug nuostabių žmonių. Jaudina tie dalykai, kurie ateina iš dūšios...

Todėl siunčiu Jums meilės žinią, – kol tu esi, kol aš esu, kol esame visi dar čia, o ne už ribos. Parsineškime dalelę šilumos, gerumo, išlikime šviesūs, stiprūs ir sveiki tiek kūnu, tiek siela!

Su tikėjimu, viltimi ir meile, mintimis apkabinu Jus visus!

(Ada)

Jei tik sugebėtume gyventi patys vieni, ir sugyventi tarpusavyje; jei tik ieškotume ir atradimo džiaugsme naują dieną pradėtume ir ją mokėtume kurti patys; jei tik su savo ramybės linkėjimu vienas prie kito vis artintumės; jei tik pasirūpinti šalia esančiu mokėtume, – pajustumė kalėdinį pajutį! Su tokiu prisilietimu pats Dievas prie mūsų visų vis nori priartėti ir būti mūsų gyvenimuose...

Sveikiname Jus, patiriančius Dievo prisilietimą kalėdinėje šventėje!

**Mums šventa diena išaušo.
Ateikite, tautos,
pagarbinkite Viešpatį:
šiandien didinga šviesa
nužengė žemėn.**

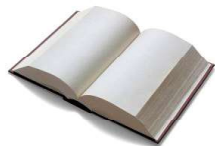

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 52, 7–10; Ps 97, 1. 2–6; Žyd 1, 1–6

Psalms atliepas

Visi žemės pakraščiai išvydo išganingą mūsų Dievo veikimą.

Evangelija pagal Joną (1, 1–18)

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardu, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis“. Tikrai, iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės. Kaip įstatymas duotas per Možę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų. Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

Evangelijos komentaras:

Kyla labai daug minčių, kai tenka kalbėti apie išganymo pradžią, apie Dievo Sūnaus Gimimą. Pirmiausia tai – Dievo dovana mums. Kiekviena dovana visiškai suprantama tik per meilės santykį. Kad dovana būtų tikra, turi plaukti iš mylinčios širdies.

Šv. Rašte turime evangelisto Jono užrašytus žodžius: „Dievas taip pamilo pasaulį, kad atidavė savo viengimį Sūnų, kad tie, kas tiki Jį nepražūtų, o turėtų gyvenimą.“ Iš tiesų, čia viskas jau ir pasakyta apie Kalėdas – Dievo dovana, viengimis Jo Sūnus, iš meilės pasauliui, kad pasaulis, tai yra mes, Dievo vaikai, turėtume gyvenimą.

Meilė išties yra paslaptis, suvokti jos iki galo neįmanoma, reikia paprasčiausiai mylėti. Svarbiausia, kad šiandienis pasaulis ir žmonės mylėtų Dievo Sūnų. Kiekvienos Kalėdos – ypatinga šventė, o šiais metais Lietuvoje jos vėl ypatingesnės. Greta Kalėdų šurmulio, adventinio laukimo, nuolat girdėjome žinių apie pasimetimą, neteisingumus, nemelę, abejingumą ar suvetimėjimą, nutolimą nuo žmogaus...

Manau, kad Kalėdos čia labiausiai galėtų pasitarnauti. Juk į ką mes visi žiūrime? Simboliškai žiūrime į gražiai papuoštą Betliejų ir édziose paguldytą Kūdikelį, į tą, kuris dar negali nei vaikščioti, nei kalbėti, kuris dar negali mūsų išgydyti, paliesti savo ranka, negali perkeisti vyno, padauginėti duonos. Ir vis dėlto mes su viltimi žvelgiame į Kūdikį. Jis – ateities duonos padauginimas ir gydymas, Jis vėliau vaikščios mūsų žeme. **Kalėdos šiais metais mus turėtų paskatinti atkreipti dėmesį į tuos mažus dalykus.** Gal mes net nesitikime, kad jie mus praturtins, pagydys, kad juose – mūsų laimė, mūsų laisvė. Manychiau, kad pradėdami rytdieną, pirmiausia turėtume pažvelgti į savo artimuosius, savo šeimos žmones, kurie irgi gal nieko daug negali, bet jie turi daug turtų: meilę, supratimą, gailėstį ir bendravimą, tarpusavio ryšį. Tegul tai bus mūsų stiprybė žengiant į Naujuosius metus po ir su kalėdinio šventimu ir Dovana, gimusia mums.

Kalėdos, Kūdikelis tegul padeda atkreipti dėmesį į mažus dalykus, kuriuose slypi didžioji mūsų gyvenimo paslaptis. Krikščionis visada, bet kuriuo laikotarpiu atranda viltį. Jeigu žiuri į Dievą, ar nukryžiuotą ant kryžiaus, ar prisikėlusį, ar į Dievą – Kūdikį, visur galime atrasti viltį ir per tą viltį – savo gyvenimą. Gyvenimas – graži Dievo dovana. Tai misterija, paslaptis ir abipusės meilės paslaptis.

Vyskupo Rimanto Norvilos kalėdinis laiškas

Mielieji broliai ir seserys Kristuje, nuoširdžiausiai sveikinu visus Jus, švenčiančius Kristaus Gimimą.

Šiomet šv. Kalėdas pasitinkame baigdami Jubiliejaus metus. Šios Kalėdos, žyminčios Jubiliejaus metų pabaigą ir lydimos gausių dvasinių malonių, kviečia mus vis labiau įsisąmoninti Dievo gerumą žmonėms. Sukūręs pasaulį, Dievas amžių būvyje siuntė daugybę ženklų, liudijančių jo troškimą dalytis savo gerumu su mumis. Išstisus tūkstantmečius Jis siuntė pranašus bei liudytojus, kad jie prakalbintų savo laikmečio žmones. Deja, jų pastangos ne visada sulaukdavo deramo dėmesio.

Vis dėlto Dievas nenusigrėžė nuo žmonių, nepaliko mūsų vienu. Jis netgi davė dar didesnę dovaną – atsiuntė mūsų gelbėti savo Sūnų. Būtent šią žinią ir liudija šv. Kalėdos.

Gimęs Betlejuje Jėzus buvo toks pat silpnas ir trapus, kaip kiekvienas žemiško gyvenimo kelią pradedantis žmogus. Kodėl Dievas pasirinko tokį būdą prabilti žmonijai? Atsakymas į šį klausimą atskleidžia įvairiopus prasminius aspektus. Viena iš prasmų – todėl, kad Jis panorėjo būti vienas iš mūsų. Jėzus tapo silpnas, kad būtų mums artimas, kad jo dėmesingumas palieštų mūsų širdis, išstirpdytų abejingumą ir stiprintų tikėjimą.

Taip nuolankiai ateidamas į žmonių gyvenimus, Jis kartu kviečia, kad pašalintume kliūtis, trukdančias Jį priimti. Tai kliūtys, slypinčios mūsų kasdienybėje: mūsų išankstinės nuostatos, įpročiai, pasirinkimai, nuodėmės. Šiuo džiugiu šventiniu laiku lengviau suprasti ir tai, jog pats Jėzus padeda pašalinti šias kliūtis, jei tik netrukdome Jam tai padaryti. Šventoji Motina Teresė, gerai pažinusi vargo ir silpnumo apraiškas daugybės žmonių gyvenimuose, sakė: „Leiskite Dievui įžengti į jūsų širdis!“ Tokio leidimo prašo ir Betlejuje gimęs Kūdikis Jėzus. Jis tikisi kvietimo įžengti į mūsų gyvenimus, kad praturtintų mūsų dvasią, pripildytų mus savo meile ir gailėstingumu.

Dažnai Dievas pirmas ieško mūsų, o ne mes Jo. Jėzus tai liudija Apreiškimo apaštalui Jonui knygos žodžiais: „Štai aš stoviu prie durų ir belაžiu...“ (Apr 3, 20). Šiuo šventu laiku, kai ypač palanku atpažinti Dievo gerumą mums, drąsiai ir su pasitikėjimu priimkime Jį, plačiai atverkime Jam savo namų, o kartu ir širdies duris.

Tepadeda mums ir tai, jog Kalėdų šventimas giliai įsišaknijęs ir kasmet palaikomas mūsų krašto kultūroje, šeimų tradicijose, viešajame gyvenime. Šv. Kalėdų neįmanoma nepastebėti – jų šviesa skverbiasi į visus namus ir žmonių širdis. Noriai laukiame jų, džiaugsmingai jas pasitinkame įvairiais būdais: Advento budėjimu, Kūčių tradicijomis, kalėdaičio pasidalijimu, susitaikinimu ir bendryste, eglutėmis, šviesomis. Daugeliui šventimą vainikuoja Kalėdų nakties, kitaip vadinamos Bernelių, ar Kalėdų dienos Mišios, kur prie prakartėlės prisimename Jėzaus gimimą Betlejuje, kur širdis sujaukina giesmės žodžiai: „Sveikas, Jėzau gimusis.“ Išgyvenama ne tik šventinė nuotaika – tai drauge ir dvasinė dieviško gerumo patirtis.

Ypač Kalėdų laiku, švęsdami Viešpaties Gimimą ir patirdami Jo artumą, apmąstydami Jo pasirinkimą tapti vienu iš mūsų, esame kviečiami tapti jautresni tiems, kuriems šiuo metu ypač reikia pagalbos, dėmesio, šilumos. Tai ir ligoniai, ir vargstantys, ir vienišieji mūsų broliai ir seserys. Šv. Kalėdos tai metas dalytis dovanomis, bet dar labiau mūsų dėmesingumu, gerumu. Kaip Jėzus dovanoja save, taip ir mes šiuo laiku mokykimės dovanoti savo laiką, skleisti Dievo gerumą ir meilę savo gyvenimo aplinkoje.

Dieviška Kalėdų šviesa prasiskverbia pro trumpiausių gruodžio dienų prieblandą ir ilgiausių naktų tamsą, žmonių gyvenimuose įsišaknijusio abejingumo, savanaudiškumo utemas, nuodėmių tamsybes. Kalėdų šviesa kaip Betlejaus žvaigždė nušviečia kelią kiekvienam geros valios žmogui. Tai ta pati šviesa, kuri „spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė“ (plg. Jn 1, 5).

Kalėdos taip pat stiprina viltį gyventi taikoje. Dėkodami Dievui už visa tai, ką iš Jo gauname ir turime, nepamirškime melstis už taiką pasaulyje – už daugybę kenčiančių

Šv. Kalėdų antrosios dienos Eucharistija Šlienavoje

Švęsdami kalėdinį įvykį – Jėzaus, Dievo Sūnaus gimimą, rytoj, Šlienavos bažnyčioje, 12 val. švęsimė antrosios Šv. Kalėdų dienos Eucharistiją.

Šventosios Šeimos sekmadienis

Gruodžio 28-ąją švęsimė Šventosios Šeimos šventė, kuri kviečia apmąstyti nuostabų žmogiškų ir dieviškų savybių derinį, kurį atrandame ir savo šeimose.

Kviečiame Šventosios Šeimos Eucharistijoje dalyvauti visas šeimas. Visi kartu Jums, ir patys sau kiekvienas, prašysime Dievo palaiminimo mūsų sugyvenimui kartu.

Padėkos Eucharistija, baigiant 2025 metus

Baigiantis 2025 jubiliejiniais metams, kaip kasmet visi mes apmąstome, prisimename kaip gyvenome šiuose metuose, kas juose nutiko, kaip sekėsi ir pan., ir už viską viską esame dėkingi – Dievui ir kitiems žmonėms, su kuriais buvome kartu, su jais gyvenome, ar buvome sutikę...

Tad gruodžio 31 dieną, trečiadienį, 18 val., Šlienavos bažnyčioje, švęsimė padėkos Eucharistiją, kartu ir dėkosime Dievui už visa tai, ką patyrėme šiuose metuose. Prisiminsime ir padėką išsakykime taip pat vieni kitiems. Didelė dovana ir didelis džiaugsmas yra būti kartu, nesijausti tuščiai, – už tai vis ir padėkokime visi!

DĖKOJAME

Visos kalėdinės dekoracijos mus priartina prie švenčiamos minties ar paslapties. Tad norime padėkoti jas ruošusiems Viršužiglio ir Šlienavos bažnyčiose Kalėdų šventei mums.

Dėkojame girininkams už bažnyčioms padovanotas įspūdingo grožio ir dydžio egles! Dėkojame už ruošą Giedrę ir Mindaugui Stanulioniams, Laimai Simanavičienei, Jurgitai Simonavičienei, Palmyrai ir Virginijai Bieliauskaitėms, Rolandui ir Rasai Abramovams, Giedrimei Vasiliauskienei, Karolui Kalinauskui, Ievai Knašienei, Gintautui Damijonaičiui, ir visiems sava Bažnyčia vis besirūpinantiems, bei savu būdu paremiantiems. Abiejų Bažnyčių žmonės Jums visiems sakome – AČIŪ už viską viską dėl mūsų visų, ką Jūs padarėte! AČIŪ JUMS!

žmonių mums artimoje Ukrainoje, taip pat Palestinoje ir kitur, kur taika šiandien atrodo sunkiai pasiekama. Prie prakartėlės atneškime ir dėl karo kenčiančiųjų maldos šauksmą ir taikos viltis. Melskime taikus sugyvenimo taip pat ir mūsų šalyje. Prašykime mus gelbstintį Dievą suteikti daugiau tarpusavio supratimo, susikalbėjimo, susitelkimo įveikiant iššūkius, gebėjimo atleisti ir priimti kito žmogaus ribotumus.

Mielieji, Jėzaus gimimas liudija, kad Jis atėjo ne dėl išrinktųjų, bet dėl visų geros valios žmonių: dėl vaikų, dėl jaunų ir senų, dėl klestinčių ir nuvargusių, dėl dirbančių per šventes ir sergančių, dėl besidžiaugiančių šeimų bendrystė ir vienišų. Jis neskirsto žmonių pagal išorę: padėtį visuomenėje, gebėjimus, nuveiktus darbus, užgyventą turtą. Jam svarbu tai, kas yra žmogaus viduje, jo širdyje. Tad šiuo šventu laiku ir mes pažvelkime kitokiu, dvasiniu žvilgsniu į mūsų kasdienybę, gyvenimo siekius bei lūkesčius. Priimkime kiekvienam iš mūsų skirtą Dievo planą, būkime dėkingi už Jo gerumą, dovanojamą viltį.

Tegu šios Kalėdos tampa nauju mūsų širdies atvėrimu Dievui. Leiskime Kristui įeiti į mūsų gyvenimus. Tegu Jo atnešta ramybė užlieja mūsų širdis, mūsų šeimas, mūsų miestus ir kaimus.

Su šventomis Kalėdomis! Nuoširdžiai linkiu – tegu Jėzus, įžengiantis į mūsų gyvenimus, sustiprina, paguodžia ir apdovanoja visus amžinosios vilties džiaugsmu.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.